

Отже, перспективними напрямками щодо запровадження інновацій для української практики публічного управління та адміністрування на основі врахування кращого зарубіжного досвіду країн ЄС визначено:

- підвищення рівня ефективності надання соціальних послуг на основі покращеної скоординованої діяльності соціальних служб;
- соціального замовлення як чинника встановлення взаємодії держави, бізнесу та громадянського суспільства в процесі модернізації наявної системи соціальних послуг на засадах партнерства;
- використання методу планування та визначення потреб щодо надання соціальних послуг на рівні територіальних громад (на основі спільного проектування).

Список використаної літератури

1. New Service Models in Social Care. Loti. URL: <https://loti.london/projects/new-service-models-in-social-care/>
2. Fox A., King E. Growing innovation in social care. National Voices. 2019. URL: <https://www.nationalvoices.org.uk/blogs/growing-innovation-social-care>
3. Langer A., Eurich J., Güntner S. Innovation in Social Services. A Systematizing Overview based on the EU Research Platform INNOSERV. 2019. URL: <https://link.springer.com/book/10.1007/978-3-658-05176-1>
4. Eurich J. Innovative Social Services platform. URL: <https://cordis.europa.eu/de>
5. Putra F. Perspective 1: Crisis Management in Public Administration. Planning Forum UT. URL: <https://cutt.ly/WKHfMUI>
6. Havas A., Molnár G. A Multi-Channel Interactive Learning Model of Social Innovation. CERS-IE Working Papers / Budapest: Institute of Economics, CERSURL. 2020. Vol. 24. URL: https://papers.ssrn.com/sol3/papers.cfm?abstract_id=3621381

Марія КРАСІЙ

к.ю.н., доцент кафедри публічного управління та адміністрування, Івано-Франківський національний університет нафти і газу

ПРОСУВАННЯ СУДДІВ ПО СЛУЖБІ: ДОСВІД КРАЇН ЄВРОПЕЙСЬКОГО СОЮЗУ

Забезпечення ефективною, дієвою та неупередженою національною системою правосуддя є пріоритетним завданням кожної правової держави, яка визнає захист прав та законних інтересів людини і громадянина найвищою соціальною цінністю.

Міжнародними стандартами, серед яких, зокрема: Рекомендації CM/Rec(2010)12 Комітету Міністрів Ради Європи державам-членам щодо суддів: незалежність, ефективність та обов'язки від 17.11.2010 [1] та висновки Консультаційної ради європейських суддів (далі – КРЕС) з питань статусу суддів та здійснення судьями своїх функцій [2], встановлено, що оцінювання судді під час його призначення або просування по службі має здійснюватися на підставі чітких, об'єктивних та прозорих критеріїв, безпосередньо пов'язаних з моральними якостями та професійними здібностями судді; критерії оцінювання не можуть бути дискримінаційними. Відповідно до Основних принципів ООН щодо незалежності судових органів будь-який метод добору суддів повинен гарантувати недопустимість призначення судді на підставі неправомірних мотивів, а просування суддів необхідно здійснювати виключно з урахуванням об'єктивних факторів, у тому числі особистих здібностей, моральних якостей та досвіду [3]. Відповідно до чинного законодавства України призначення та просування судді по службі здійснюється у формі нормативно визначеної процедури на підставі оцінки: 1) компетентності (професійної, особистої, соціальної); 2) професійної етики; 3) добросовісності.

Перелічені критерії включають у себе в сукупності 34 якісних показника та статистичні дані, які є допоміжними та досліджуються виключно у сукупності з якісними показниками [4].

КРЕС рекомендувала органам, які в державах-членах або відповідають за призначення та просування суддів по службі, або надають рекомендації щодо призначення та просування по службі, розробити, оприлюднити й упровадити об'єктивні критерії для забезпечення того, щоб добір і кар'єра суддів «ґрунтувалися на професійних якостях з урахуванням кваліфікації, порядності, здібностей та ефективності».

В Основних принципах ООН (пункт 13) зазначено: «Підвищення суддів на посаді, де існує така система, варто здійснювати на основі об'єктивних факторів, зокрема здібностей, порядності й досвіду». У Рекомендації № 94 (12) також чітко зазначено: «Усі рішення, що стосуються професійної кар'єри суддів, повинні ґрунтуватися на об'єктивних критеріях, а добір і кар'єра суддів мають ґрунтуватися на критерії професійності, з урахуванням кваліфікації, порядності, здібностей та ефективності». Рекомендація № 94 (12) пояснює, що це правило застосовується до всіх осіб, які здійснюють суддівські функції, включаючи тих осіб, які розглядають конституційні, кримінальні, цивільні, комерційні й адміністративно-правові питання (а також у більшості випадків до непрофесійних суддів та інших осіб, які здійснюють суддівські функції).

У Фінляндії відповідний консультативний орган порівнює професійні якості кандидатів, а його пропозиції містять обґрунтування свого рішення. В Ісландії Комітет з відбору кандидатурб також надає Міністру юстиції письмову оцінку кандидатів на пост окружних суддів, а Верховний Суд надає рекомендації щодо професійних якостей при призначенні до Верховного Суду.

У Німеччині, як на федеральному рівні, так і на рівні земель, ради з призначення суддів можуть давати свої письмові висновки (без докладного викладу причин) щодо доцільності призначення судді або просування судді по службі, і хоча ці висновки не мають обов'язкового характеру для Міністра юстиції, вони можуть призвести (іноді й публічно) до критики в тому випадку, якщо Міністр їх не врахує.

У Литві, незважаючи на відсутність чітких критеріїв щодо просування суддів по службі, ефективність роботи окружних суддів оцінюється відповідно до низки кількісних і якісних критеріїв, які ґрунтуються переважно на статистичних даних (зокрема статистичних даних про оскарження та скасування судових рішень судами вищої інстанції), а результати цієї оцінки відображаються в доповідях, які надаються Департаменту зі справ судів Міністерства юстиції. Міністр юстиції відіграє лише непрямую роль у доборі й просуванні суддів. Однак така система оцінки судів піддалася жорсткій критиці з боку Асоціації суддів Литви. Статистичні дані відіграють важливу суспільну роль у розумінні й поліпшенні діяльності й ефективності судів. Однак ці дані не є об'єктивними критеріями для оцінки при призначенні на нову посаду, підвищенні суддів та в інших випадках. Будь-яке використання статистичних даних як допомоги при прийнятті рішень у цьому контексті вимагає великої обережності.

У Люксембурзі просування по службі ґрунтується, як правило, на принципі строку перебування на посаді (принцип старшинства). У Нідерландах досі збереглися окремі аспекти традиційної системи старшинства, а в Бельгії й Італії підвищення суддів визначається критеріями старшинства та професійними якостями. В Австрії щодо рекомендацій із підвищення суддів, котрі направляються Сенатом з питань кадрового забезпечення Personalsenates (який складається з п'яти суддів) Міністрові юстиції, законодавство встановлює, що стаж роботи враховується тільки у випадку однакового рівня професійних якостей кандидатів.

В Італії і, певною мірою, у Швеції статус, функція й винагорода суддів розмежовані. Винагорода пов'язана з професійним стажем і, як правило, не змінюється залежно від статусу чи обов'язків. Статус залежить від просування по службі, але необов'язково пов'язаний із переведенням на роботу до іншого суду. Так, суддя зі статусом судді апеляційної інстанції може надати перевагу подальшій роботі на посаді судді першої інстанції. Завдяки цьому

система спрямована на підвищення незалежності суддів та усуває будь-які фінансові стимули, пов'язані з просуванням по службі або здійсненням інших функцій [5].

Отже, проаналізувавши досвід європейських країн, робимо висновок, що для просування суддів по службі в Україні потрібне об'єктивне кваліфікаційне оцінювання якісних та кількісних показників які визначені законодавством.

Список використаної літератури

1. Рекомендації CM/Rec (2010) 12 Комітету Міністрів Ради Європи державам-членам щодо суддів: незалежність, ефективність та обов'язки від 17.11.2010. URL: http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/994_a38. (дата звернення: 25.06.2019).
2. Consultative Council of European Judges (CCJE) Opinion n° 17 (2014) on the evaluation of judges' work, the quality of justice and respect for judicial independence URL: <https://cutt.ly/zKHgAPh> (дата звернення 25.06.2019).
3. Основные принципы ООН, касающиеся независимости судебных органов, одобренные Резолюциями Генеральной ассамблеи № 40/32 от 29 ноября 1985 г. и № 40/146 от 13 декабря 1985 г.
4. Положення про порядок та методологію кваліфікаційного оцінювання, показники відповідності критеріям кваліфікаційного оцінювання та засоби їх встановлення : затверджене рішенням Вищої кваліфікаційної комісії суддів України від 03.11.2016 № 143/зп-16. URL: <https://vkksu.gov.ua/userfiles/doc/polozhennia.pdf> (дата звернення: 25.06.2019).
5. Документи Консультативної ради європейських суддів. Київ: Видавничий Дім «Ратіо Дециденді», 2020. URL: <https://rm.coe.int/3-edition-docs-ccej-final/1680a06e89>

Олена КРИВЦОВА

доцент кафедри державознавства, права та європейської інтеграції, Навчально-науковий інститут публічної служби та управління ДУ «Одеська Політехніка»

Інна УСЕНКО

аспірантка кафедри державознавства, права та європейської інтеграції, Навчально-науковий інститут публічної служби та управління ДУ «Одеська Політехніка»

ВПЛИВ РЕГІОНАЛІЗАЦІЇ НА ДОВГОСТРОКОВЕ УПРАВЛІННЯ МІСЦЕВИМ РИБАЛЬСТВОМ В ЄВРОПЕЙСЬКОМУ СОЮЗІ

Нинішня спільна політика в галузі рибальства має сильний екологічний вимір і містить ряд інструментів, які країни ЄС можуть використовувати для виконання своїх зобов'язань відповідно до екологічного законодавства ЄС [1].

Європейське виконавче агентство з питань клімату, інфраструктури та довкілля (CINEA) опублікувало дослідження щодо регіоналізації, укладене Європейською комісією [2].

Регіоналізація була створена, щоб забезпечити підхід до управління рибальством знизу вгору, дозволяючи органам влади нижчого рівня та зацікавленим сторонам ввійти в процес управління рибальством і розробити індивідуальне управління в регіональному масштабі. Було проведено огляд для кращого розуміння того, як регіоналізація працювала дотепер, та надання інформації для європейських країн. Зацікавлені сторони відчувають, що участь у процесі регіоналізації має вираш та втрати, стверджуючи, що регіоналізація надала людям корисний канал для того, щоб висловити свої думки та обговорити їх із більш широким спектром зацікавлених сторін, а не написання окремих документів про позицію. Розподіл АСs (різних морських басейнів) також розглядається як вираш, оскільки він забезпечує форуми для обговорення питань управління рибальством у всьому ЄС. Безпосередня та тісна співпраця між